

Митрополит Јоаникије богослужио у Цетињском манастиру: Десница Светог Јована Крститеља да нас приведе у покајање

Данас када Српска православна црква и њени вјерници обиљежавају празник Усјековање главе Светог Јована Крститеља, Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски, Архиепископ цетињски и Егзарх свештеног трона Пећког г. Јоаникије, служио је Свету литургију у Цетињском манастиру, уз саслужење монаштва и свештеномонаштва из више сестринских цркава.

По читању Јеванђеља, сабраним вјерницима обратио се Високопреподобни архимандрит Пајсије, изабрани Епископ диоклијски поучном бесједом.

„Управо смо чули драга браћо и сестре прилично сажето Јеванђеље о погубљењу Светог Јована пророка и Крститеља. Наиме, како се каже у Јеванђељу, његовом погубљењу претходило је његово тамничење. Након тога што је Цар Ирод Антипа, син онога Ирода који је побио 14 000 Витлејемске дјеце приликом рођења Христовог према предању и након што је отпочео

живот са женом рођеног брата, Свети Јован га је изобличио и због тога био заточен. И наравно да је Ирод тиме хтио да утиша ријеч која је проговорила из Светог Јована Крститеља тиме што ће га утамничити. И не само да то није учинио, него како се види из цијеле Јеванђелске приче, на крају и после смрти Светог Јована, он сам исповиједа да је овај праведник Божији васкрснуо иако га је овај погубио, указао је отац Пајсије.

Јеванђеље сваког човјека грли желећи да га спасе од овог пута цара Ирода

„Иако је Свети Јован у тамници био изолован од људи и друштва, само његово присуство пекло је савјест Иродијаде и Цара Ирода. И зато на овом пиру који је био приређен, гдје је Иродијадина кћерка Саломија играла и угодила цару Ироду иако та игра није приличила икоме од царских чланова а камоли царској ћерци, Ирод је обећао дати што год заиште па макар то било и пола његовог царства. Без икаквог двоумљења Иродијада је наговорила своју кћерку да затражи главу Светог Јована Крститеља. Наравно он је испунио своје обећање и како се каже у црквеној пјесми: Да је срамније било што је испунио своју ријеч него да је погазио дату ријеч.

И наређује војницима који убијају Светог Јована који доносе на том пиру његову главу. Суштина је да у овом животу постоје само два пута: Пут којим је ишао Свети Јован Крститељ и пут којим је ишао цар Ирод. А пут Светог Јована нама је свима добро познат.

Да је од најранијег дјетињства водио пустињски и подвижнички живот. Да је толико заволио ријеч Божију да ни за шта друго у њему није било мјеста, и да је на крају за ту ријеч страдао све до смрти. А са друге стране имамо пут такозваног цара Ирода, који је проводио свој живот у весељу и неморалу. Јеванђеље сваког човјека грли желећи да га спасе од овог пута цара Ирода иако је он сам ријечју Божијом кроз Светог Јована Крститеља био загрљен не би ли се спасио са тог пута којим је ишао, он је ипак тај загрљај одбио. Видимо да ова ријеч Светог Јована односно ријеч Божија која је говорила кроз њега до дан данас се чује. А онај који је ту ријеч покушао да утиша, више се не чује ни његова ријеч, ни Иродијадина ни Саломијина. Усредсредимо сву своју пажњу и ум на овај пут спасења који води до трпљења, до одрицања од своје воље, до понижења чак и до смрти. Ипак та смрт није неславна и бешчасна него славна и часна и изнад свега, после те смрти наставља се живот вјечни којег Бог да нас удостоји молитвама Светог оца Јована“, закључио је отац Пајсије.

Десница Светог Јована Крститеља послата Цетињском манастиру заслугама

Светих отаца наших

По отпусту Митрополит Јоаникије је у празничној бесједи подсјетио сабране да имамо велики Божији благослов јер у тој светињи почива десница Светог Јована Кртситеља, претече Господњег која је послије усјековања његове главе, послије дугог времена стигла до Цариграда.

„А касније је и она била у турском ропству да би у 16. вијеку била предата Хришћанима на Родосу. Затим је прешла на Малту заједно са честицом часног крста и са чудотворном иконом Свете Богородице Филермосе. Хвала Богу у овој светињи је и данас рука Светог Јована Крститеља заједно са честицом часног крста а исто тако у Цетињу граду налази се чудотворна икона Богородице Филеримске која се налази у музеју зато што наше власти још не разумију да та икона не може никако да борави у музеју јер то није њено мјесто. Тамо нема ону улогу коју би имала у Храму Божијем. Она је намијењена, као што су и ове светиње овдје да освећују народ Божији у храмовима на Светим службама Божијим. И да им се приносе молитве и поклоњења од вјерног народа. Доћи ће и то вријеме да они који о томе одлучују да то и разумију.

Но сви треба да благодаримо што су нас ове три светиње посјетиле и што имамо ту част да се пред њима Богу молимо и да се преко њих освећујемо. И данас на празник Усјековања чесне главе Светог Јована Крститеља ми се овдје сабрасмо са разних страна од истока до запада, око деснице Светог Јована Крститеља. И благодаримо Богу на Његовом неисказаном дару и недокучивом промислу. Ако се питамо чиме смо то заслужили да овдје у овој светињи почива десница Светог Јована Крститеља, не бисмо могли поћи од нас самих. Али могуће је да су то заслужили наши благословени и Свети преци. Да је то заслужио Свети Петар Цетињски чудотворац. Она је због њих послата овој светињи али и да би нас привела у покајање и близину Божију јер смо се много отуђили од Бога, Свете православне вјере, људскости и честитости“, поручио је преосвећени владика.

„Свједоци смо на жалост да видимо потпуно неразумијевање и непоштовање ове светиње па смо доживјели овдје последњих тридесетак година и нешто раније урлике, провокације као и одуство страха Божијег. Разумијемо људе који су отуђени Бога јер мисле да добро чине а не знају да себе разарају и да таквим понашањем могу навући проклетство на себе. То не желимо ником него се молимо Светом Јовану и Господу Богу да их Господ све просвијетли и да се обрате на пут спасења јер и њима као и свима нама треба спасење и треба им Божија близина и милост да их оплемени и просвијетли. Дај Боже да

нас све заједно Господ просвијетли и уразуми да идемо правим, истинским путем Божијим. И морамо да опоменемо људе када долазе у светињу, да долазе како ваља, за благослов. Да долазе да исповиједе своје гријехе, да их се ослободе и буду учесници ове Свете Божије како би задобили благослов и милост Божију себи и својим породицама. А не да пакошћу, грајом и мржњом, навлаче зло на себе и своје породице. На жалост то се врло често плаћа несрећама и животима. То ником не желимо, већ желимо заједништво, мир, добро, радост и живот вјечни.

Нека би дао Господ да нас Свети Јован десницом својом приведе све Господу нашем“, заблагодарио је митрополит Јоаникије.

Љубица Вукићевић

Фото: Вук Бакић

mitropolija.com